

Venstre og det konservative Folkeparti hviler, men den vidnede ogsaa om, at det ærede Medlem savner enhver Art af Forstaaelse af Arbejderklassens Stilling. Det ærede Medlem havde kun dette ene at henvende til Arbejderne, at de skulde bare sætte Lønnen ned og konkurrere med hinanden om at komme længst muligt ned; han synes ganske at savne Forstaaelse af, hvad det vil føre til, ogsaa Kendskab til, hvorledes Arbejderklassens Stilling har været gennem Tiderne. Hvis det ærede Medlem havde Kendskab til dette, vilde han vide, at jo længere Arbejderne har konkurreret hinanden ned i Løn, des fattigere, des elendigere er de blevet stillet, lige meget, hvor saa i Verden det er sket. Men jeg antager, der bliver Lejlighed til senere at gøre Bemærkninger til det ærede Medlems Foredrag, navnlig om hans Stilling til Arbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Rudfeld vilde med Tal bevise, at Socialdemokratiet i Modsætning til Venstre var et stagnerende Parti, et Parti, der savnede Kræfter til at gaa frem, og han vilde bevise dette ved at henvise til, hvorledes Socialdemokratiets Stilling har været ved forskellige Valg. Det ærede Medlem sagde, at vi ikke havde haft Evne til at gaa frem ved Valgene, vore Stemmetal laa omkring en Trediedel af det samlede afgivne Stemmetal. Hertil vil jeg sige, at indtil 1920 giver Valgene slet ingen Anvisning paa Besvarelsen af dette Spørgsmaal. I alle de Aar forud, hvor vi har deltaget i Valg, har vi været i Alliance snart med Venstre, snart med de Radikale, og derfor er der slet ikke i Tallene noget Grundlag, der kan vise, hvorledes Socialdemokratiets Stilling har været, et saadant Grundlag har man først fra 1920. Da begyndte Socialdemokratiet med at have 29 pCt. af de afgivne Stemmer ved det første Valg, 30 pCt. ved det andet og 32 pCt. ved det tredje. Venstre begyndte med 34 pCt. af de afgivne Stemmer, gik i Julivalget op til 36 pCt., men endte med 34 pCt., saaledes at Venstre ikke havde større Procent-Tal ved det sidste Valg end ved det første, hvorimod Socialdemokraterne begyndte med 29 pCt. og endte med 32 pCt., uagtet Forholdene var i allerhøjeste Grad vanskelige for Socialdemokraterne ved disse Valg. Men der er nogle andre Tal fra Valgene, der viser, hvorledes Socialdemokratiet er gaaet frem og Venstre tilbage. I 1901 fik Socialdemokratiet valgt 14 Folketingsmænd og Venstre 92; ved det sidste Valg i 1920 fik Socialdemokratiet valgt 48, men Venstre

kun 52. Jeg tror, at disse Tal i højere Grad end de Tal, det ærede Medlem Hr. Rudfeld læste op, vidner om, at Socialdemokratiet ikke er et Parti, der stagnerer, i Modsætning til Venstre. Hvis man overhovedet skal bygge noget paa Tal hentede fra Valgene, saa viser de det modsatte af det, som det ærede Medlem Hr. Rudfeld vilde have, at de skulde vise.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen omtalte Aldersrenten og gik ud fra, at Alderdomsunderstøttelsen var størst, da Prisstigningen herhjemme var højest. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Alderdomsunderstøttelsen var størst sidste Aar, i 1921, idet den da androg 59,6 Mill. Kr., medens den Aaret i Forvejen kun androg 45 Mill. Kr., og i det Aar, det ærede Medlem omtalte, 1919, var den endnu lavere. Det Grundlag, hvorfra det ærede Medlem drog sin Konklusion med Hensyn til Aldersrenten, idet han gik ud fra, at naar Pristallet faldt, maatte de gamle ogsaa gaa nedad med Understøttelsen, er derfor ganske falsk. Derfor kan jeg spare mig at komme ind paa en Realitetsforhandling med det ærede Medlem, idet han altsaa ikke kender noget til det, hvorom han har talt i denne Retning. Jeg haaber, han kender noget mere til de andre Ting, som han har udtalt sig med saa stor Sagkundskab om. Det ærede Medlem har den Svaghed, at naar han ikke kan se noget trykt, saa tror han ikke paa det. Derfor henviser jeg ham til, at disse Tal kan findes i „Statistiske Efterretninger“. Saa haaber jeg, han er tilfreds.

Tillige optraadte det ærede Medlem som den store Revser. Han vidste ikke det onde, han vilde sige om Smaaafolks Tillidsmænd, som krævede gode Kaar for dem. Det mente disse Folk slet ikke; det var blot Levebrødspolitikere; de var blot interesseret i at bevare deres Mandater o. s. v. Arbejderne kunde sagtens kræve, for de betalte ingen Skat. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis han vil tage over til Vejle, saa vil han maaske finde, at de allerfleste Arbejdere betaler lige saa meget i personlig Kommuneskat som det ærede Medlem i det Sogn, hvor han bor. Dertil kommer, at Arbejderne betaler til Arbejdsløshedskasserne saa store Beløb, at det for manges Vedkommende kommer lige saa højt op som det, det